

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918204290
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6918204290.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: L. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX, K., právne zast. JUDr. Andrejom Bartakovičom, advokátom, so sídlom Veterná 1736/79, Rimavská Sobota, proti žalovaným: 1/ X. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XX, K. a 2/ R. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, E. F., za účasti intervenienta na strane žalovaných: R. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. - X. V. XXXX, všetci právne zastúpení: AK Bitalová & Demeterová, s. r. o., so sídlom Hviezdoslavova 8, Rimavská Sobota, IČO: 47 244 798, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 17C/35/2018-81 zo dňa 24. 04. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ a intervenientovi na strane žalovaných náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z, Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovaným 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“) a intervenientovi na strane žalovaných priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal určenia vlastníckeho práva. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný 1/ nadobudol na základe Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydaného vo forme notárskej zápisnice č. N48/2017, NZ 16826/2017, spísanej notárkou L. V. N. dňa 18. 05. 2017 v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. XXX, obec Zacharovce, okres E. F. zapísaným na LV č.

- a) X/X spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/8 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. X, orná pôda o výmere 2 577 m²,
- b) X/X spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. X, orná pôda o výmere 1 284 m²,
- c) X spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/30 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 520 m²,
- d) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXXX, orná pôda o výmere 2 705 m².

Predmetné osvedčenie bolo vydané na základe potvrdenia obce K., čestného vyhlásenia pani F. (intervenienta na strane žalovaných) a pána F. (žalovaného 2/). V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. K., obec K., okres E. F. zapísaných na LV č.

a) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/5 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 2 577 m²,

b) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 1 284 m².

Poukázal na to, že žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný 1/ nemohol splniť podmienky vydržania na základe osvedčenia o vydržaní, pretože podľa § 134 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, sa na platné vydržanie nehnuteľnosti vyžaduje, aby osoba, ktorá chce nehnuteľnosť vydržať, mala túto nehnuteľnosť v oprávnenej a dobromyseľnej držbe, pričom táto držba musí trvať najmenej 10 rokov a dotknutá nehnuteľnosť musí byť spôsobilým predmetom vydržania. Konštatoval, že ohľadne podmienky oprávnenej držby, ktorá je splnená v prípade, ak je držiteľ presvedčený, že mu nehnuteľnosť, ktorú chce vydržať patrí, resp. že si na ňu neuplatňuje vlastnícke právo iná osoba, žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný 1/ túto podmienku nemohol splniť, pretože mal vedomosť o tom, že predmetné spoluvlastnícke podiely nevlastní. Žalovaný 1/ až po niekoľkých rokoch zistil, že užíva pozemky, ktorých nie je výlučným vlastníkom. Dedičské konanie po rodičoch žalovaného 1/ už bolo skončené a je zrejmé, že žalovaný 1/ nenadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v dedičskom konaní. Žalovaný 2/ nadobudol predmetné spoluvlastnícke podiely pred ich vydržaním žalovaným 1/, avšak ak by chcel žalovaný 2/ tieto spoluvlastnícke podiely predať žalovanému 1/, musel by ich najprv ponúknuť v zmysle predkupného práva žalobcovi. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že má tiež za to, že vydržanie iba spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti slovenský právny poriadok a dlhoročná právna prax nepripúšťa.

1.2 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, z čestných vyhlásení žalovaného 2/ a pani X- intervenienta na strane žalovaných vyplýva, že nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaným 1/ k predmetným spoluvlastníckym podielom vydržaním bolo len spôsobom ako obísť zákonné predkupné právo žalobcu. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v žalobe aj na absenciu ďalších zákonných podmienok pri vydaní predmetného osvedčenia o vydržaní, vyžadovaných v zmysle ust. § 63 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb., Notárskeho poriadku, a to konkrétne, že notárska zápisnica neobsahuje vyhlásenia spoluvlastníkov, v prospech ktorých svedčí posledný zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, pričom na základe predmetného vydržania vydržal žalovaný 1/ spoluvlastnícke podiely aj vo vzťahu k iným pozemkom, ku ktorým nemal mať užívacie právo. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca založil svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby na tvrdení, že aj subjekt, ktorý nie je účastníkom právneho vzťahu - ak sa tento vzťah týka jeho právnej sféry - môže byť aktívne legitimovaný na podanie takejto určovacej žaloby, pričom zdôraznil, že obchádzanie zákonného predkupného práva sa nepochybne týka jeho právnej sféry. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je podľa žalobcu daný, pretože existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovanými, ktorý ohrozuje právne postavenie žalobcu, pričom tento stav nie je možné odstrániť inak, ako touto žalobou. Existencia naliehavého právneho záujmu spočíva podľa žalobcu v usporiadaní vzájomných právnych vzťahov medzi ním a žalovanými a v zosúladení právneho stavu, pričom žaloba o určenie vlastníckeho práva je dôvodná v danom prípade naliehavosťou ochrany predkupného práva žalobcu.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca pripojil k podanej žalobe notársku zápisnicu č. N48/2017, NZ 16826/2017, výpis z LV č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX a čestné vyhlásenia R. F. a R. F. (žalovaného 2/). Ďalej uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 10. 04. 2019, ktorého sa nezúčastnili žalovaní 1/, 2/ a intervenient na strane žalovaných a následne na deň 24. 04. 2019, ktorého sa nezúčastnili žalobca, žalovaní 1/, 2/ a intervenient na strane žalovaných, ktorých neúčasť ospravedlnili ich právni zástupcovia, preto okresný súd v zmysle § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti. Na nariadenom pojednávaní vykonal okresný súd dokazovanie notárskou zápisnicou č. N 48/2017, NZ 16826/2017 zo dňa 18. 05. 2017, výpismi z LV č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, čestným vyhlásením R. F., čestným vyhlásením R. F., potvrdením obce XX. zo dňa 05. 05. 2017, návrhom na vydanie osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 04. 05. 2017 a uviedol, že návrh na doplnenie dokazovania spočívajúci vo vylúčení notárky L.. V. N. zamietol, s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania, pretože už v samotnej žalobe

žalobca poukázal na nezákonnosť osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva, a preto mal súd prvej inštancie za to, že vykonanie tohto dôkazu mohlo byť žalobcom navrhnuté už v rámci vyjadrení podľa § 167 CSP, alebo na predchádzajúcom pojednávaní. Zároveň okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že ďalšie dôkazy nevykonal, pretože to považoval za nehospodárne; listinné dôkazy, ktoré mu boli predložené považoval za dostačujúce pre rozhodnutie, pričom uviedol, že s ohľadom na právne posúdenie veci by vykonanie ďalších navrhnutých dôkazov ani nemohlo priniesť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej.

1.4 Vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k záveru, že nie je sporné, že na základe notárskej zápisnice č. N 48/2017, NZ 16826/2017 zo dňa 18.05.2017, spísanej na notárskom úrade notárky L. V. N. sa žalovaný 1/ stal spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. K., obec Zacharovce, okres E. F., zapísaných na LV č.

a) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/8 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 2 577 m²,

b) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 1 284 m²,

c) X/XX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/30 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 520 m²,

d) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXXX, orná pôda o výmere 2 705 m².

Rovnako za nesporné súd považoval, že žalobca je spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. K., obec J., okres E. F., zapísaných na LV č.

a) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 1 284 m²,

b) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/9 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 520 m²,

c) XXX spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/5 na nehnuteľnosti, parcely registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 2 577 m².

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia vlastníckeho práva ku spoluvlastníckym podielom (zapísaným na LV č. XXX a č. XXX) a to tak, že žalovaný 2/ je výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/8, na pozemkoch parcela registra „E“ č. XXX/X, orná pôda o výmere 2 577 m² a č. XXX/X, orná pôda o výmere 1 284 m², nachádzajúcich sa v k. ú. D., v obci F., v Okrese J., zapísaných na LV č. XXX a č. XXX, s čím žalovaný 2/ vyjadril nesúhlas s odôvodnením, že sa nepovažuje za vlastníka uvedených spoluvlastníckych podielov.

1.6 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, prípustnosti určovacej žaloby a v tej súvislosti aj otázkou danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Zdôraznil, že ak súd dospeje k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na prípustnosť určovacej žaloby, resp. že nie je preukázaná existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je potrebné takúto žalobu zamietnuť bez vykonávania ďalšieho dokazovania. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práv žalobcu. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vzhľadom k tomu, že v katastri nehnuteľností sú vo vzťahu k pozemku parc. registra „E“ č. XXX/X, vedenému na LV č. XXX pre k. ú. X/X, zapísaní ako podielovní spoluvlastníci žalobca a žalovaný 1/ v podieloch po 1/2, v prípade vyhovenia žalobe by žalobca stále zostal spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti (pozemku) v podiele 1/2 a žalovaný 2/ by bol opätovne jej podielovým spoluvlastníkom, ale len v podiele 1 tejto nehnuteľnosti. To znamená, že právne postavenie žalobcu by sa žiadnym spôsobom nezmenilo. Okrem toho žalobca opomenul na strane žalovaných označiť v žalobe aj pôvodnú podielovú spoluvlastníčku R. F., ktorá bola pred osvedčením o vydržaní vlastníckeho práva podielovou spoluvlastníčkou spornej nehnuteľnosti v podiele 1. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, pretože táto určovacia žaloba by neznamenala úplné vyriešenie spornosti právneho vzťahu medzi stranami sporu. Okrem uvedeného mal súd prvej inštancie tiež za to, že nebola splnená

ani podmienka pasívnej vecnej legitímácie, keďže žalovanou mala byť aj R. F., pretože aj ona bola účastníčkou vydržania a pôvodnou podielovou spoluvlastníčkou spornej nehnuteľnosti v podiele 1. Zároveň okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že aj vo vzťahu k pozemku parc. registra „E“ č. XXX/X, zapísanému na LV č. XXX, pre k. ú. K. sú žalobca a žalovaný 1/ podielovými spoluvlastníkmi, žalobca v podiele 2/5 a žalovaný 1/ v podiele 2/8, t. j. 1/4, takže pri vyhovení žalobe by sa vlastníkom podielu žalovaného 1/ stal žalovaný 2/ a postavenie žalobcu by sa žiadnym spôsobom nezmenilo. Stále by bol podielovým spoluvlastníkom tohto pozemku v podiele 2/5 a naďalej by mu ako podielovému spoluvlastníkovi svedčalo zákonné predkupné právo.

1.7 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie tejto žaloby od porušenia jeho zákonného predkupného práva, avšak toto porušenie zákonného predkupného práva sa vzťahuje len na prevod vlastníckeho práva. V prípade vydržania sa nejedná o prevod vlastníckeho práva, ale je to originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, pretože rozhodnutie o vydržaní má deklaratórny charakter a teda len konštatuje stav, ktorý vznikol už v minulosti a to za účelom zosúladenia stavu skutočného so stavom právnym. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k porušeniu zákonného predkupného práva žalobcu ako podielového spoluvlastníka predmetných nehnuteľností. Žalobcom podaná žaloba by preto neznamerala úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu medzi stranami sporu, čo by viedlo len k ďalším sporom. V prípade vyhovenia žalobe, by žalobca stále zostal podielovým spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností vo veľkosti spoluvlastníckych podielov, tak ako je tomu v súčasnosti, a to, že by sa žalovaný 2/ stal opätovne podielovým spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností v spoluvlastníckych podieloch, tak ako tomu bolo pred osvedčením vydržania vlastníckeho práva žalovaným 1/, podľa súdu prvej inštancie nezaručuje, že by žalovaný 2/ chcel tieto spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach aj predať, pretože len vtedy by bol povinný ich ako prvému ponúknuť ako podielovému spoluvlastníkovi žalobcovi.

1.8 Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol konštatujúc, že za tohto skutkového a právneho stavu nemá žalobca na požadovanom určení naliehavý právny záujem.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP) a tiež preto, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP).

2.1 Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, žalobca v odvolaní uviedol, že „súd prvej inštancie absolútne nepochopil od čoho žalobca odvodil svoju aktívnu vecnú legitímáciu, keď v zmysle zaužívanej právnej praxe odvodil svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore od skutočnosti, že aj subjekt, ktorý nie je účastníkom právneho vzťahu (práva), môže byť aktívne vecne legitimovaný na podanie určovacej žaloby, ak sa žalovaný právny vzťah (právo) týka priamo jeho právnej sféry“. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní zdôraznil, že ak chcel súd prvej inštancie zistiť, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, mal sa zaoberať otázkou, či boli splnené zákonné podmienky na vydržanie predmetných spoluvlastníckych podielov žalovaným 1/. Z podkladov predložených žalobcom, týkajúcich sa vydržania, je podľa žalobcu zrejmé, že zákonné podmienky na vydržanie v tomto prípade splnené neboli, a to nielen v zmysle ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale ani v zmysle ust. § 63 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb., Notárskeho poriadku. Žalovaný 1/ nikdy nemohol podľa žalobcu splniť jednu zo základných podmienok vydržania, a to dobromyseľnosť držby, pretože v skutočnosti nikdy nedošlo k deklarovanému nadobudnutiu spoluvlastníckych podielov k predmetným pozemkom otcov žalovaného 1/, pánomK.. Ak by aj k deklarovanému nadobudnutiu spoluvlastníckych podielov k predmetným pozemkom predsa len došlo, žalovaný 1/ podľa žalobcu veľmi dobre vedel, že nie je jediným dedičom po svojom nebohom otcovi, keďže má ďalších súrodencov. Zároveň je podľa žalobcu potrebné poukázať na zákonné ustanovenie § 63 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb., Notárskeho poriadku, ktoré predpokladá, aby notárska zápisnica, ktorou sa osvedčuje vydržanie, obsahovala vyjadrenia osôb, ktorým svedčí posledný zápis v katastri nehnuteľností v tom zmysle, že sú podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností. Notárska zápisnica č. N48/2017, NZ 16826/2017 takéto vyhlásenia podielových spoluvlastníkov neobsahuje, čím bol hrubo porušený zákon, preto k osvedčeniu vydržania spoluvlastníckych podielov na predmetných pozemkoch žalovaným 1/ nikdy nemalo dôjsť, a to z toho dôvodu, že nebol splnený ani len zákonný

predpoklad na to, aby notár takéto osvedčenie o vydržaní mohol vydať. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že „týmto vydržaním sa žalovaný 1/ nedostal len k spoluvlastníckym podielom na pozemkoch parcela registra „E“ č. XXX/X a č. XXX/X, ale vydržal aj spoluvlastnícke podiely na iných pozemkoch, ku ktorým nemal a ani nemohol mať žiadne užívacie právo“. Zdôraznil, že súd prvej inštancie mal vedomosť, že sa na Okresnom súde Rimavská Sobota sa vedie aj iné konanie, konkrétne konanie sp. zn. 17C/6/2018, „v ktorom sa žalovaný 1/ voči nemu (žalobcovi) podanou žalobou domáha rozdelenia spoločného pozemku, na ktorom nadobudol spoluvlastnícky podiel nezákonným spôsobom“, preto podľa jeho názoru neexistuje žiadna iná možnosť právnej ochrany jeho záujmov ako podanie tejto žaloby. Na základe uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že podmienku aktívnej vecnej legitímácie žalobca splnil, a to bez akýchkoľvek pochybností. Vo vzťahu k nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení žalobca v odvolaní uviedol, že naliehavý právny záujem je v danom prípade daný, keďže existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovanými, ktorý ohrozuje právne postavenie žalobcu, pričom tento stav nie je možné odstrániť inými právnym prostriedkom ako touto žalobou. Existencia naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu spočíva v potrebe usporiadať vzájomné právne vzťahy medzi žalobcom a žalovanými a v potrebe zosúladenia právneho stavu. Žaloba o určenie vlastníckeho práva žalovaného 2/ je v danom prípade podľa žalobcu dôvodná svojou naliehavosťou, a to nielen z hľadiska ochrany zákonného predkupného práva žalobcu, ale aj z dôvodu potreby usporiadania vlastníckych vzťahov a okruhu skutočných vlastníkov pozemkov, ku ktorým žalovaný 1/ nadobudol nezákonným spôsobom spoluvlastnícke podiely. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že žalobu podal z toho dôvodu, že žalovaný 1/ nadobudol predmetné spoluvlastnícke podiely v rozpore s platnou právnou úpravou, pričom motívom tohto jeho nezákonného konania bolo obísť predkupné právo žalobcu. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný 1/ podal na Okresný súd Rimavská sobota žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o ktorej sa vedie konanie pod sp. zn.. 17C/6/2018. Uvedené konanie je prerušené kým nerozhodne súd o tejto žalobe, čím je podľa žalobcu daný naliehavý právny záujem na podanie tejto žaloby. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že v čase vydania odvolaním napadnutého rozsudku mal súd prvej inštancie podľa jeho názoru vedomosť, že žalovaní, ako aj intervenient na strane žalovaných ako účastníci vydržania „akosi zabudli vo svojich vyhláseniach uviesť, že žalovaný 1/, žalovaný 2/ a takisto aj intervenient na strane žalovaných majú súrodencov, ktorí mali byť účastníkmi predmetného vydržania“. Stav, ktorý je popísaný v odvolaní, je podľa žalobcu možné definovať ako naliehavý právny záujem na strane žalobcu na podanie tejto určovacej žaloby. Pokiaľ ide o nesplnenie podmienky pasívnej vecnej legitímácie, žalobca v odvolaní uviedol, že nemal vedomosť o tom, aký okruh účastníkov má byť v skutočnosti vymedzený v žalobe, a preto žiadal súd prvej inštancie vo svojom vyjadrení zo dňa 19. 12. 2018, aby vymedzil okruh právnych zástupcov po nebohých G. Z. a C. V., rod. M.. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že zákon umožňuje zmeniť, resp. rozšíriť žalobu, a to na základe zistení - podkladov, ktoré vyšli najavo v konaní, čo však nebolo v danom prípade účelné, pretože súd prvej inštancie stranám sporu niekoľkokrát počas konania oznámil, že nemá preukázanú aktívnu (vecnú) legitímáciu žalobcu a ani naliehavý právny záujem. Zo strany žalobcu by preto podľa žalobcu bolo neúčelné rozširovať okruh žalovaných, keďže mal súd za to, že nie sú splnené základné predpoklady úspešne podanej žaloby o určenie vlastníckeho práva. V závere odvolania žalobca uviedol, že považuje za potrebné poukázať tiež na procesné pochybenia súdu prvej inštancie, ktorých sa súd prvej inštancie mal dopustiť vo vzťahu k intervenientovi na strane žalovaných, keď nerozhodol o návrhu žalovaných, aby bol intervenient pribratý do konania, s odôvodnením, že to nie je potrebné, ale následne zaviazal žalobcu nahradiť intervenientovi, tak ako aj žalovaným, trovy konania, a to bez riadneho odôvodnenia takéhoto rozhodnutia. V nadväznosti na uvedené žalobca uviedol, že celé odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku považuje za zmatečné, nepresné a nelogické, v dôsledku čoho je odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že zmeňujúcim rozsudkom určí, že žalovaný 2/ je výlučným vlastníkom spoluvlastníckych podielov, špecifikovaných v petite žaloby a odvolania.

3. Žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že sa nestotožňujú s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní. Pokiaľ ide o absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedli, že hoci sa žalobca odvoláva na zaužívanú právnu prax, konkrétny príklad neuviedol. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal samotným vydržaním vo vzťahu k predmetu sporu, žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že žalobca napriek uvedenej odvolacej námietke si ako odvolací dôvod

neuplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) alebo písm. d) CSP, a preto nie je odvolací súd povinný preskúmať konanie súdu prvej inštancie z tohto hľadiska. V nadväznosti na uvedené žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že napriek upozorneniu žalovaných, žalobca nežaloval aj druhého predchádzajúceho vlastníka dotknutých spoluvlastníckych podielov, čo má podľa ustálenej judikatúry za následok zamietnutie určovacej žaloby. Žaloba samotná bola podaná len ako dôsledok žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorú podal žalovaný 1/ proti žalobcovi. Toto vyplýva aj z vyjadrení žalobcu samotného, keď na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie uviedol, že kúpil pozemok, ktorý mu chcú zobrať. Pokiaľ ide o absenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby. Žalobca vo vzťahu k existencii naliehavého právneho záujmu argumentuje aktuálnym stavom objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, ktorý ohrozuje právne postavenie žalobcu. S týmto však žalovaní nemôžu súhlasiť, pretože predmetom konania nie je a ani nebol spoluvlastnícky podiel, ktorý patrí žalobcovi. Právne postavenie žalobcu nebolo ničím dotknuté a ani spochybnené. Žalobcovi sa len nepáči, že jeho spoluvlastníkom je jeho strýko, s ktorým majú rodinného nezhody a ktorý sa rozhodol spoluvlastníctvo vyporiadať reálnym rozdelením vecí, v súlade s veľkosťou spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovaného 1/, ktoré by zodpovedalo zároveň aj skutočnému stavu užívania predmetu sporu. Vydaním rozsudku v súlade s petítom žaloby, by sa právne postavenie žalobcu žiadnym spôsobom nezmenilo a ani sa ho nedotklo, preto nemôže byť naliehavý právny záujem v tomto prípade daný. Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu, žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že súd prvej inštancie odvolaním napadnuté rozhodnutie okrem iného odôvodnil aj tým, že účastníčkou konania na strane žalovaných mala byť aj ďalšia účastníčka vydržania R. F., ktorú žalobca odmietol žalovať. Žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu ďalej uviedli, že k oprávnenosti a dobromyseľnosti držby sa podrobne vyjadrili vo svojich predchádzajúcich podaniach, na ktorých trvajú. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sú toho názoru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správne právnemu názoru, tak ohľadom absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ako aj nedostatočného vymedzenia okruhu žalovaných, pri absencii R. F. na strane žalovaných. Podľa názoru žalovaných a intervenienta na strane žalovaných, sa súd prvej inštancie vzhľadom na tieto skutočnosti dostatočne obsérne venoval aj vydržaniu samotnému, pričom ku spisu mal pripojený notársky spis o vydržaní, preto je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie prehľadné, logické a zrozumiteľné. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nerozhodol o prípustnosti vstupu intervenienta do konania, žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že intervenient vstupuje do konania dorúčením oznámenia o vstupe do konania, bez potreby ďalšieho rozhodovania o prípustnosti jeho vstupu do konania. O prípustnosti vstupu intervenienta do konania rozhoduje súd len v tom prípade, ak by to niektorá zo strán sporu namietala. Na základe uvedených skutočností žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných a intervenienta na strane žalovaných žalobca uviedol, že opätovne uvádza, že svoju aktívnu legitímáciu v predmetnom spore odvodil od zaužívanej právnej praxe, a to konkrétne od tej skutočnosti, že aj subjekt, ktorý nie je účastníkom právneho vzťahu (práva), môže byť aktívne legitimovaný na podanie určovacej žaloby ak sa právny vzťah (právo) týka priamo jeho právnej sféry (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 51/2009). V nadväznosti na uvedené žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných a intervenienta na strane žalovaných uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo by sa súd druhej inštancie nemal vzhľadom na absenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) alebo písm. d) CSP zaoberať nezákonným vydržaním, tak ako to tvrdia vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaní a intervenient na strane žalovaných. V uvedenej súvislosti žalobca zdôraznil, že súčasťou spisu sú listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetné vydržanie, ktorými súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, problémom však podľa žalobcu je, že ich súd prvej inštancie nevyhodnotil správne, keď nezobral do úvahy, že vydržanie nebolo vykonané v súlade so zákonom. Ak by však súd prvej inštancie uvedenú skutočnosť zobral do úvahy, tak by podľa žalobcu logicky dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto určovacej žaloby a že má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, a to z dôvodu, ktorý žalobca uviedol v žalobe a v odvolaní. Žalovaní a intervenient na strane žalovaných sa podľa názoru žalobcu snažia odviesť pozornosť od skutočného odôvodnenia naliehavého právneho záujmu a od toho, že žalovaný 1/ nezákonným vydržaním spôsobil existenciu

aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty, ktorá ohrozuje právne postavenie žalobcu, pričom tento stav právnej neistoty nie je možné odstrániť iným právnym prostriedkom než touto podanou žalobou. Naliehavý právny záujem je podľa názoru žalobcu daný aj z toho dôvodu, že nezákonného vydržania sa nezúčastnili všetky osoby - súrodenci osôb, ktoré súhlasili s vydržaním, tak ako to uviedol v odvolaní. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu, žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných a intervenienta na strane žalovaných zopakoval argumentáciu uvedenú v odvolaní, pričom uviedol, že nemal vedomosť o tom aký okruh účastníkov má byť v skutočnosti v žalobe vymedzený, preto žiadal súd prvej inštancie vo svojom vyjadrení zo dňa 19. 12. 2018, aby vymedzil okruh právnych nástupcov po nebohých G. Z. a C. V., rod. M., keďže zákon umožňuje zmeniť, resp. rozšíriť žalobu, a to na základe zistení, ktoré vyšli najavo v konaní, čo však v danom prípade nebolo účelné, pretože súd prvej inštancie niekoľkokrát počas konania stranám sporu oznámil, že nemá preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, a že nemá preukázaný naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, preto bolo zo strany žalobcu neúčelné rozširovať okruh žalovaných, keďže súd prvej inštancie mal za to, že nie sú splnené základné predpoklady úspešne podanej žaloby o určenie vlastníckeho práva a žalobca nevedel, ktoré osoby mali byť v skutočnosti účastníkmi konania, nakoľko spoluvlastnícky podiel po nebohej C. V., rod. M., nebol nikdy riadne prededený, pritom podľa zistení žalobcu by mala mať minimálne pani R. F., rod. X. Vo sestru, a to X. U., rod. V., ktorá by mala byť tiež zahrnutá do okruhu účastníkov konania a nebola.

5. Vo vyjadrení žalovaných a intervenienta na strane žalovaných k vyjadreniu žalobcu, žalovaní a intervenient na strane žalovaných prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že zotrvávajú na svojich doterajších vyjadreniach, podaných v konaní. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu týkajúce sa jeho aktívnej vecnej legitimácie, na podporu ktorého poukázal žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných a intervenienta na strane žalovaných na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/51/2009, žalovaní a intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že žalobcom vymedzený petit žaloby sa žiadnym spôsobom jeho právneho postavenia nedotkne a ani ho nezmení, pretože určenie vlastníckeho práva vo vzťahu k jeho spoluvlastníckym podielom nie je predmetom konania. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný 1/ nezákonným vydržaním spôsobil existenciu aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty, ktorý ohrozuje právne postavenie žalobcu, tak s týmto tvrdením žalobcu sa nemôžu stotožniť, pričom im nie je zrejmé, o ktoré konkrétne skutočnosti žalobca opiera toto svoje tvrdenie. Žalobca bol a stále je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností a jeho právne postavenie nie je žiadnym spôsobom ohrozené, či dotknuté tým, kto je ďalším podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností. V závere vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu žalovaní a intervenient na strane žalovaných navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, ktorý v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

8. Podľa ust. § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu.

9. „Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietá“ (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010).

10. Podľa ust. § 140 Občianskeho zákonníka, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, § 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

11. Podľa ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

12. Po prejednaní odvolania žalobcu z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie žalobu zamietol konštatujúc a) nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, b) nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a c) dotkol sa aj nevyčerpaného okruhu žalovaných subjektov (odsek 27. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku).

13. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, odvolací súd uvádza, že žalobca v rámci tvrdenia, že je aktívne vecne legitímovaný na podanie tejto určovacej žaloby spojil dva rozdielne právne inštitúty - zákonné predkupné právo a vydržanie, aby tak za požitia právnej úvahy uvedenej v rozhodnutí NS SR sp. zn. 3 Cdo 51/2009 zo dňa 28. 10. 2010 (podľa ktorej „v konaní o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má vecnú legitímáciu ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide alebo ten, koho právnej sféry sa sporný právny vzťah alebo sporné právo týka“), argumentoval tým, že jeho aktívna vecná legitímácia na podanie tejto určovacej žaloby, ktorou sa domáha určenia, že žalovaný 2/ je vlastníkom spoluvlastníckych podielov špecifikovaných v petite žaloby je daná, pretože spôsobom uvedeným v žalobe bolo jeho zákonné predkupné právo porušené. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu od porušenia zákonného predkupného práva, avšak toto (zákonné predkupné právo) sa vzťahuje len na prevod vlastníckeho práva; v prípade vydržania sa nejedná o prevod vlastníckeho práva - je to originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, pretože rozhodnutie o vydržaní má deklaratórny charakter, a teda len konštatuje stav, ktorý vznikol v minulosti“. Uvedený záver súdu prvej inštancie korešponduje s vymedzením aktívnej vecnej legitímácie v zaužívanej súdnej praxi, v zmysle ktorého vymedzenia „aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať“. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd ďalej na to, že zákonné predkupné právo ukladá povinnosť tomu, kto chce vec ponúknuť na predaj. Zákonné predkupné právo upravuje ust. § 140 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spoluvlastníci majú predkupné právo, ak sa prevádza spoluvlastnícky podiel (s výnimkou prevodu blízkej osobe). Uvedené ustanovenie predstavuje obmedzenie zmluvnej voľnosti spoluvlastníka, ktorý zamýšľa uskutočniť prevod spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti tak, že ostatní spoluvlastníci sú oprávnenými z predkupného práva vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom na dotknutej nehnuteľnosti v tom zmysle, že ak sa spoluvlastník rozhodne predat' alebo inak previesť svoj spoluvlastnícky podiel je povinný ho ponúknuť na predaj najskôr svojim spoluvlastníkom. Nemožno sa preto stotožniť s tým, že v danom prípade bolo do právnej sféry žalobcu zasiahnuté tým, že „vydržaním predmetných spoluvlastníckych podielov žalovaným 1/ stratil žalobca možnosť, aby mu ich žalovaný 2/ ako pôvodný vlastník týchto spoluvlastníckych podielov (predtým ako došlo k ich vydržaniu žalovaným 1/) ponúkol na predaj, pretože zo žiadneho prejavu vôle žalovaného 2/, ktorý navyše vyjadril nesúhlas s podaním tejto určovacej žaloby, nevyplýva, že by tak chcel skutočne urobiť (ponúknuť predmetné spoluvlastnícke podiely na predaj a v rámci toho ich ponúknuť v zmysle ust. § 140 Občianskeho zákonníka najprv na predaj žalobcovi).

14. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, odvolací súd poukazuje na R. č. 22 (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 548/2015), uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2017, ktorého právna veta znie: „naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP (§ 137 písm. c) CSP) nie je daný, ak sa petit žaloby, jej skutkové tvrdenia a právne hodnotenie neviaže na odstránenie spornosti žalobou uplatneného práva“. V danom prípade žalobca v súvislosti s preukazovaním naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení argumentoval tým, že medzi stranami sporu existuje stav právnej neistoty, ktorý ohrozuje jeho právne postavenie, pričom tento stav právnej neistoty nie je podľa žalobcu

možné odstrániť inak ako touto žalobou. V súvislosti s existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení žalobca dôvodil tiež tým, že žaloba o určenie vlastníckeho práva žalovaného 2/ k spoluvlastníckym podielom špecifikovaným v petite žaloby je dôvodná naliehavosťou ochrany jeho zákonného predkupného práva k dotknutým spoluvlastníckym podielom.

15. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že žalobca by mal naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby v tom prípade, ak by sa domáhal určenia, že on je vlastníkom predmetných spoluvlastníckych podielov, pri ktorých je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností by bol v tom prípade odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je v tejto situácii neisté, a preto bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Nakoľko súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností, žaloba o určenie vlastníckeho práva by vo vyššie uvedenom prípade bola spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty účastníkov dotknutých, podľa tvrdenia žalobcu ohrozených, právnych vzťahov. Umožnila by totiž dosiahnuť zhodu medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. V danom prípade je však naliehavý právny záujem na požadovanom určení postavený na hypotetickom predpoklade žalobcu, že žalovaný 2/ by mu (ak by nedošlo k vydržaniu predmetných spoluvlastníckych podielov žalovaným 1/) predmetné spoluvlastnícke podiely ponúkol na predaj, pričom nie je vôbec zrejmé, či by žalovaný 2/ chcel tak urobiť, keďže ako sa vyjadril necíti sa byť ich vlastníkom a nesúhlasí ani s určením, ktorého sa žalobca podanou žalobou domáha, a to že on - žalovaný 2/ je vlastníkom predmetných spoluvlastníckych podielov, špecifikovaných v petite žaloby. Rozhodnutím vydaným na základe petitu žaloby, by sa tak neodstránila žalobcom tvrdená spornosť a neistota v právnych vzťahoch medzi stranami sporu, keďže vzhľadom na postoj žalovaného 2/, ktorý sa, tak ako je vyššie uvedené, necíti byť vlastníkom predmetných spoluvlastníckych podielov, žiadna spornosť v právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania v tomto zmysle neexistuje. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (R 17/1972, sp. zn. 2 MCdo 20/2017, 2 Cdo 163/2005, 1 Cdo 91/2006, 2 Cdo 28/2009) nie je naliehavý právny záujem na požadovanom určení daný v tom prípade, ak by sa požadovaným určením právne postavenie žalobcu nijako nezmenilo, resp. ak by rozsudok nemal pre žalobcu reálny právny význam. V uvedenej súvislosti odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s tým, že žalobca nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem, keď v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „žalobcom vymedzený petit žaloby sa žiadnym spôsobom právneho postavenia žalobcu nedotkne a ani ho nezmení, pretože určenie vlastníckeho práva vo vzťahu k jeho spoluvlastníckym podielom nie je predmetom konania“. V odsekoch 27. a 28. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že v katastri nehnuteľností sú na LV č. XXX, k. ú. K. vo vzťahu k pozemku parc. reg. „E“ č. X-ici, zapísaní ako podieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti žalobca a žalovaný 1/ v podieloch po 1-ici, v prípade vyhovenia žalobe, by žalobca zostal stále podielovým spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti, teda jeho právne postavenie by sa žiadnym spôsobom nezmenilo. Rovnako aj vo vzťahu k pozemku parc. reg. „E“ č. XXX/X sú na LV č. XXX, k. ú. K. zapísaní ako podieloví spoluvlastníci žalobca a žalovaný 1/, žalobca v podiele 2/5 a žalovaný 1/ v podiele 2/8, takže pri vyhovení žalobe by sa vlastníkom podielu žalovaného 1/ stal žalovaný 2/ a právne postavenie žalobcu by sa opäť žiadnym spôsobom nezmenilo. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podaní tejto určovacej žaloby a naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení sú natoľko závažné skutočnosti, že aj keby žalobca na strane žalovaných vyčerpal celý do úvahy prichádzajúci okruh subjektov (vrátane R. F. ako žalovanej 3/) nemalo by to vplyv na správnosť záverov súdu prvej inštancie, pretože pri absencii aktívnej vecnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení sa súd nemôže zaoberať žalobou uplatneným nárokom z hmotnoprávneho hľadiska, skúmať jeho opodstatnenosť a vysloviť o ňom (o hmotnoprávnom nároku) záver, premietnutý do výroku rozsudku. Bez ohľadu na uvedené považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že nie súd ale žalobca je povinný správne vymedziť okruh subjektov, tak na strane žalobcu ako aj na strane žalovaných, neobstojí preto odvolacia námietka žalobcu, že nemal vedomosť o tom aký okruh účastníkov má byť v žalobe vymedzený, a preto vo svojom vyjadrení zo dňa 19. 12. 2018 žiadal súd prvej inštancie, aby vymedzil okruh právnych nástupcov po nebohých G. Z. a C. V., rod. M., pretože pokiaľ by tak súd prvej inštancie namiesto žalobcu (žalobca ako dominus litis disponuje konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek dispozície so žalobou prináležia výlučne žalobcovi) učinil, porušil by okrem iného jednu zo základných zásad civilného sporového konania - zásadu rovnosti sporových strán.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a riadne, v súlade s ust. § 220 CSP odôvodnený podľa ust. § 378 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že ani ďalšia odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa procesného postupu súdu prvej inštancie v súvislosti so vstupom intervenienta na strane žalovaných do konania neobstojí, pretože súd o samotnom vstupe intervenienta do konania (potom čo mu intervenient písomným podaním oznámil, že vstupuje do konania) nerozhoduje; rozhoduje len o neprípustnosti intervencie, a to len na základe návrhu na vyslovenie neprípustnosti vstupu intervenienta do konania, ktorý je viazaný na procesnú aktivitu sporových strán. Súd prvej inštancie teda, tak ako to tvrdí v odvolaní žalobca, nepochybil, keď „nerozhodol o návrhu žalovaných, aby bol intervenient pribratý do konania a nerozhodol o tomto ani na základe návrhu žalobcu“, pretože a) o samotnom vstupe intervenienta do konania súd nerozhoduje, b) súd rozhoduje v zmysle ust. § 83 CSP len o návrhu o neprípustnosti vstupu intervenienta do konania, podaného niektorou zo strán sporu, pričom žalobca v danom prípade takýto návrh nepodal, nakoľko jeho prehlásenie urobené do zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 10. 04. 2018 v znení: „žiadame, aby sa súd vyjadril v zmysle ust. § 83 CSP, a to ohľadne vstupu intervenienta do konania“ takýmto návrhom nie je, pretože žalobca v rámci neho neuviedol skutočnosti a neoznačil dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že vstup intervenienta na strane žalovaných do konania je v danom prípade neprípustný, teda žalobca v rámci uvedeného prednesu neuviedol skutočnosti a neoznačil dôkazy, ktoré intervenciu R. F. v konaní na strane žalovaných v danom prípade vylučujú.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným a intervenientovi na strane žalovaných náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).